

Opublikowano dnia 20 czerwca 1955 r.

D01c 1/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37963

Kl. 29b, 2/06

Instytut Przemysłu Włókien Łąkowych *)

Poznań, Polska

Sposób otrzymywania materiału włóknistego, zwłaszcza tapicerskiego, z igliwia

Udzielono patentu z mocą od dnia 20 kwietnia 1954 r.

Przedmiotem wynalazku jest sposób otrzymywania ulepszanego materiału włóknistego, zwłaszcza tapicerskiego, w postaci sztucznego włosia, z igliwia, szczególnie sosnowego. Igliwie sosnowe lub podobne wykorzystuje się normalnie jako surowiec do otrzymywania rozmaitych olejków eterycznych, które wydziela się z igliwia przez parowanie. Wyparowany materiał pozbawiony wonnych olejków eterycznych nie traci swych właściwości mechanicznych, nie nadaje się jednak do użycia, na przykład do celów tapicerskich jako materiał wypełniający, w stanie nieobrobionym, gdyż igliwie układa się równolegle, jest sztywne i brak mu właściwej elastyczności.

Dotychczas próbowano przerobić igliwie na materiał tapicerski, przez poddawanie go obróbce mechanicznej, której dokonywano przez mechanicz-

ne ubijanie igliwia w odpowiednich pojemnikach, w celu rozkruszenia drzewiastej powłoki igliwia i rozluźnienia włókien. Tak traktowany materiał wykazywał wprawdzie pewną czasową elastyczność, lecz wskutek nieusunięcia naskórka igliwia łączył się szybko i zbijał powtórnie w niesprężynującą masę, tracąc pierwotne właściwości, tak że stanowił surowiec pośledniejszego gatunku. Poza tym igliwie traktowane tym sposobem ulegało częściowo zniszczeniu.

Znane jest również traktowanie dowolnego igliwia, np. sosnowego, w celu otrzymania jakościowo dobrych materiałów, nadających się zwłaszcza jako surowiec do celów tapicerskich, do wypełniania mebli, materacy it.d. przez poddanie odparowanego igliwia obróbce chemicznej za pomocą rozтворów sody, ługu sodowego lub siarczków alkaliów.

Według wynalazku okazało się jednak, że najwłaściwsze rozluźnienie włókna igliwiowego przy stosowaniu alkaliów, uzyskuje się gdy tak traktowany materiał poddaje się działaniu dowolnych środków utleniających w celu rozpuszczenia nas-

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są mgr Czesław Ogurkowski, mgr Jolina Pawłowska i mgr Hanna Szymańska.

kórka igliwia. Dzięki takiemu traktowaniu rozluźnia się włókna igliwia, nadając im trwałą elastyczność, tak dalece, iż nie zachodzi w ogóle potrzeba stosowania mechanicznej obróbki wstępnej, jak to ma miejsce w przypadku, gdy stosuje się samo traktowanie alkaliami.

Sposób według wynalazku ilustrują najlepiej niżej przytoczone przykłady wykonania:

Przykład I. Igliwie sosnowe po pozbawieniu olejków eterycznych, np. przez odparowanie, zalewa się 5%-owym roztworem ługu sodowego i gotuje przez 2,5 godziny. Następnie przepłukuje się go wodą. Po spuszczeniu wody, masę wyżyma się i umieszcza na 15 minut w kąpeli 5%-owego roztworu kwasu chromowego. Po tej zimnej kąpeli masę ponownie przepłukuje się i suszy. Tak traktowana masa nadaje się do bezpośredniego zużycia jako materiał tapicerski, bez konieczności jakiegokolwiek traktowania mechanicznego, i wykazuje doskonałe właściwości mechaniczne oraz trwałą elastyczność.

Przykład II. Igliwie sosnowe odparowane i pozbawione w ten sposób olejków eterycznych zadaje się 5%-owym roztworem ługu sodowego i całość gotuje się przez 2,5 godziny. Po wygotowaniu masę przepłukuje się dokładnie i następnie z masy wyciska wodę przez wyżymanie lub odwirowanie, a tak traktowany materiał wprowadza się

do kąpeli zawierającej 5% podchlorynu sodu, po czym masę przepłukuje się ponownie i suszy. Tak traktowany materiał posiada doskonałe właściwości nie zanikające, nadające materiałowi temu przydatność jako wysokogatunkowy surowiec tapicerski.

Igliwie traktowane sposobem według wynalazku wyróżnia się szeregiem cennych właściwości, jak pulchność, giętkość i elastyczność, wymaganych od materiałów tapicerskich i zbliża je do właściwości np. stosowanej w tapicerstwie trawy morskiej, tak że jakościowo jest ono nieporównywalne z igliwem traktowanym innymi metodami, przy czym wydajność procesu jest o wiele wyższa niż przy traktowaniu mechanicznym lub mechaniczno-chemicznym, gdyż włókno nie jest narażone na uszkodzenia powodowane tymi sposobami obróbki.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób otrzymywania materiału włóknistego, zwłaszcza tapicerskiego, z igliwia, przez traktowanie go alkaliami, np. sodą lub ługiem sodowym, znamienny tym, że po działaniu alkaliami, materiał poddaje się działaniu dowolnych środków utleniających, np. podchlorynu sodu lub wapnia, kwasu chromowego.

Instytut Przemysłu Włókien Łykowych
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych